

SATVERSMES TIESA

Jura Alunāna iela 1, Rīga, LV-1010. Tālrunis: 67830735, 67210274. E-pasts: tiesa@satv.tiesa.gov.lv

LĒMUMS

PAR LIETAS Nr. 2023-10-03

IZSKATĪŠANAS TURPINĀŠANU TIESAS SĒDĒ AR LIETAS DALĪBNIEKU PIEDALĪŠANOS

Rīgā

2024. gada 19. februārī

Satversmes tiesa šādā sastāvā: tiesas sēdes priekšsēdētājs Aldis Laviņš, tiesneši Irēna Kucina, Gunārs Kusiņš, Jānis Neimanis, Artūrs Kučs, Anita Rodiņa un Jautrīte Briede,

pēc Senāta pieteikuma,

pamatojoties uz Latvijas Republikas Satversmes 85. pantu un Satversmes tiesas likuma 16. panta 3. punktu, 17. panta pirmās daļas 9. punktu, 19.¹ un 28.¹ pantu,

rakstveida procesā 2024. gada 24. janvārī,

uzsākot lietas Nr. 2023-10-03 “Par Jūrmalas pilsētas domes 2012. gada 11. oktobra saistošo noteikumu Nr. 37 “Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanas kārtību” 3. punkta atbilstību Latvijas Republikas Satversmes 91. pantam” (turpmāk – lieta Nr. 2023-10-03) izskatīšanu,

konstatēja:

1. Jūrmalas pilsētas dome 2012. gada 11. oktobrī izdeva saistošos noteikumus Nr. 37 “Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanas kārtību” (turpmāk – Saistošie noteikumi), kas stājās spēkā 2013. gada 1. janvārī.

Saistošo noteikumu 3. punkts tā sākotnējā redakcijā noteica, ka šo noteikumu izpratnē fiziska persona ir Latvijas pilsonis vai nepilsonis.

Ar Jūrmalas pilsētas domes 2015. gada 12. novembra saistošajiem noteikumiem Nr. 39 “Grozījumi Jūrmalas pilsētas pašvaldības 2012. gada 11. oktobra saistošajos noteikumos Nr. 37 “Par nekustamā īpašuma nodokļa

atvieglojumu piešķiršanas kārtību” 3. punkts tika grozīts un noteic, ka fiziska persona šo noteikumu izpratnē ir Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu, Šveices konfederācijas pilsonis vai Latvijas nepilsonis (turpmāk – apstrīdētā norma).

2. Pieteikuma iesniedzējs – Senāts (turpmāk – Pieteikuma iesniedzējs) – uzskata, ka apstrīdētā norma neatbilst Latvijas Republikas Satversmes (turpmāk – Satversme) 91. pantam.

Pieteikuma iesniedzēja izskatīšanā ir administratīvā lieta Nr. A420243117, kas ierosināta pēc fiziskās personas pieteikuma par administratīvā akta, ar kuru tai aprēķināts nekustamā īpašuma nodoklis, nepiemērojot nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu, atcelšanu. Pieteicējs administratīvajā lietā neatbilstot apstrīdētajā normā noteiktajam pilsonības valsts kritērijam, tādējādi no apstrīdētās normas spēkā esības ir atkarīgas pieteicēja tiesības uz nodokļa atvieglojumu.

Pieteikuma iesniedzējs norāda, ka pašvaldība vispārīgi ir tiesīga noteikt konkrētas iekšzemes nodokļu maksātāju (rezidentu) grupas, kurām noteiktos gadījumos būtu piešķirami nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi. Apstrīdētā norma skaidri un precīzi nosakot konkrēti identificējamu nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju kategoriju atbilstoši objektīvi konstatējamam kritērijam – noteiktas valsts pilsonības vai Latvijas nepilsoņa tiesiskā statusa esība vai neesība. Savukārt likumā “Par nekustamā īpašuma nodokli” ietvertais pilnvarojums ļaujot pašvaldībām saistošajos noteikumos paredzēt atšķirīgu attieksmi pilsonības dēļ, ja vien tā ir pamatojama ar tādiem objektīviem apsvērumiem, kas nav saistīti ar attiecīgo personu pilsonību.

Pilsonība esot uzskatāma par vienu no kritērijiem, uz kura pamata diskriminācija ir aizliegta. Vienlaikus atšķirību noteikšana, pamatojoties uz pilsonības kritēriju, neesot uzskatāma par absolūti aizliegtu, jo noteiktos gadījumos šāda kritērija izmantošana varot tikt attaisnota.

Vienādos un pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos atrodies visi nekustamā īpašuma nodokļa maksātāji. Galvenā šīs grupas vienojošā pazīme esot pienākums maksāt nekustamā īpašuma nodokli.

Apstrīdētā norma piešķirot tiesības saņemt atvieglojumu no nekustamā īpašuma nodokļa summas tikai Eiropas Savienības dalībvalstu, tostarp Latvijas, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu, Šveices Konfederācijas pilsoņiem vai Latvijas nepilsoņiem. Līdz ar to apstrīdētā norma paredzot atšķirīgu attieksmi pret personām, kuras atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos.

Šajā lietā neesot konstatējams tāds leģitīmais mērķis, kas varētu attaisnot apstrīdētajā normā ietverto atšķirīgo attieksmi. Arī Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības dome neesot sniegusi pamatojumu šajā normā pieļautās atšķirīgās attieksmes attaisnošanai. Turklāt apstrīdētā norma neatbilstot arī samērīguma principam.

3. Institūcija, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības dome – uzskata, ka apstrīdētā norma atbilst Satversmes 91. pantam.

Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu, Šveices Konfederācijas pilsoņi vai Latvijas nepilsoņi neatrodies vienādos un pēc noteiktiem kritērijiem salīdzināmos apstākļos ar citu valstu pilsoņiem. Attiecībā uz šo personu grupu pastāvot stingrs pienākums nodrošināt vienādu attieksmi bez jebkādam atkāpēm. Savukārt attiecībā uz citu valstu pilsoņiem pieļaujams noteikt atšķirīgas nodokļu likmes, ja šādai atšķirīgai attieksmei ir objektīvs pamats. Tas Eiropas Savienības dalībvalstu, tostarp Latvijas, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu, Šveices Konfederācijas pilsoņus vai Latvijas nepilsoņus nostādot atšķirīgos un nesalīdzināmos apstākļos ar citu valstu pilsoņiem.

Apstrīdētās normas leģitīmais mērķis esot sabiedrības labklājības nodrošināšana. Apstrīdētā norma esot vērsta uz papildu mantiska labuma piešķiršanu konkrētām vietējo iedzīvotāju grupām, kā arī nevienlīdzības novēršanu pret Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu un Šveices Konfederācijas pilsoņiem, tādējādi nodrošinot Latvijas valsts uzņemto starptautisko saistību izpildi. Papildu mantiskais labums esot piešķirts ievērojamam skaitam Jūrmalas valstspilsētas administratīvajā teritorijā deklarēto Eiropas Savienības dalībvalstu, tostarp Latvijas, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu, Šveices Konfederācijas pilsoņu vai Latvijas nepilsoņu. Tas ļaujot šai sabiedrības daļai ietaupītos finanšu līdzekļus izlietot citu vajadzību apmierināšanai un sasniedzot apstrīdētās normas leģitīmo mērķi – sabiedrības labklājības nodrošināšana. Turklāt apstrīdētajai normai piemītot arī regulējoša funkcija, jo tā mudinot nodokļa maksātājus iegūt Latvijas vai valsts, ar kuru Latvija atrodas vienotā tiesiskajā telpā, pilsonību. Proti, nodokļu maksātājs varot pielāgot savu rīcību tādā veidā, lai viņam tiktu piemēroti nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi. Apstrīdētā norma veicinot mājokļu pieejamību vietējiem iedzīvotājiem, stimulējot mājokļu iegādi pašvaldības teritorijā un nodrošinot papildu ienākumus pašvaldības budžetā, vienlaikus mazinot spekulācijas ar nekustamo īpašumu cenām pašvaldības teritorijā.

Nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršana citām personām ievērojami palielinātu to fizisko personu skaitu, kuriem piemērojams nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojums. Tas samazinātu Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības ienākumus, kuri varētu tikt izlietoti pašvaldības autonomo funkciju nodrošināšanai. Pašvaldībai nāktos samazināt atvieglojumu saņēmējiem pašlaik pienākošos atvieglojumu apmēru un līdz šim atbalstītajām personām nāktos maksāt proporcionāli ievērojami lielāku nekustamā īpašuma nodokli. Šādā gadījumā leģitīmais mērķis netiktu sasniegts tādā pašā kvalitātē.

Apstrīdētās normas atzīšana par neatbilstošu Satversmes 91. pantam ietekmētu Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības iespējas pildīt tai uzticētās autonomās funkcijas. Šādā situācijā tiktu aizskartas Latvijas valstspiederīgo un to valstu, ar kurām Latvija atrodas vienā tiesiskajā telpā, valstspiederīgo tiesības saņemt atvieglojumus.

Satversmes tiesa secināja:

4. Sākotnēji, pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 22. panta desmito daļu un 28.¹ panta pirmo daļu, lietas Nr. 2023-10-03 izskatīšana tika noteikta rakstveida procesā.

Izskatot lietu rakstveida procesā, Satversmes tiesa konstatēja, ka tai ir nepieciešams papildus noskaidrot informāciju no lietas dalībniekiem, noteikt pieaicinātās personas un uz klausīt to viedokļus.

Līdz ar to lietas Nr. 2023-10-03 izskatīšana turpināma tiesas sēdē ar lietas dalībnieku piedalīšanos.

5. Saeima likuma “Par nekustamā īpašuma nodokli” 5. panta 1.¹, 1.² un otrajā daļā ir noteikusi atsevišķas nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju kategorijas, kurām piemērojami nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi. Savukārt šā panta trešajā daļā ietverts pilnvarojums pašvaldībai izdot saistošus noteikumus, kuros paredzēti atvieglojumi atsevišķām nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju kategorijām. Vienlaikus šī likuma 3.¹ pantā noteikti principi, kas pašvaldībai ir jāievēro, nosakot nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus.

Lietas pamatā esošajā administratīvajā lietā Administratīvā rajona tiesa un Administratīvā apgabaltiesa atzinusi, ka apstrīdētā norma neatbilst likuma “Par nodokļiem un nodevām” 14. panta otrajai daļai, kurā definēts rezidenta jēdziens. Administratīvajā lietā pirmajā un apelācijas instancē, pamatojoties uz

Administratīvā procesa likuma 15. panta sesto daļu tika piemērota likuma “Par nodokļiem un nodevām” 14. panta otrā daļa. Vienlaikus Administratīvās apgabaltiesas spriedumā atzīts, ka Jūrmalas valstspilsētas dome nav ievērojusi likuma “Par nekustamā īpašuma nodokli” 3.¹ pantā ietverto objektīva grupējuma principu. Turpretim Senāts pieteikumā Satversmes tiesai atzinis, ka apstrīdētā norma nav pretrunā likuma “Par nodokļiem un nodevām” 14. panta otrajai daļai, turklāt apstrīdētā norma esot izdota pašvaldībai likumā piešķirtā pilnvarojuma ietvaros un atbilstot objektīvā grupējuma principam. Arī Jūrmalas valstspilsētas pašvaldība norādījusi, ka apstrīdētā norma izdota likumā noteiktā pilnvarojuma ietvaros. Tomēr ne pieteikumā, ne atbildes rakstā nav ietverti apsvērumi par to, vai likumdevējs pēc būtības ir pilnvarojis pašvaldības izlemt jautājumu par to, vai vispār un kuru valstu pilsoņiem ir tiesības saņemt nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus.

Latvijas Republika 2016. gada 1. jūlijā pievienojās Konvencijai par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju (turpmāk – OECD). Saskaņā ar noslēgtā starptautiskā līguma par Latvijas Republikas pievienošanās konvencijai par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju nosacījumiem 1. pielikumu Latvijas Republika pieņēma visus OECD juridiskos instrumentus, kas bija spēkā laikā, kad OECD Padome pieņēma lēmumu uzaicināt Latvijas Republiku pievienoties konvencijai. Šo juridisko instrumentu vidū bija arī OECD Nodokļu paraugkonvencija attiecībā uz ienākuma un kapitāla nodokļiem. Šīs paraugkonvencijas 24. pants aizliedz līgumslēdzējai valstij piemērot otras līgumslēdzējas valsts pilsoņiem citādus vai apgrūtinošākus nodokļus vai ar nodokļu uzlikšanu saistītas prasības, nekā tā analogiskos apstākļos, piemēro saviem pilsoņiem, jo īpaši sakarā ar nodokļu maksātāja rezidenci (*sk. ed. E. Reimer, A. Rust. Klaus Vogel on Double Taxation Conventions. Fourth Edition. Volume II, Kluwer Law International, Art. 24, § 3, p. 1683; arī OECD Nodokļu paraugkonvencijas 24. panta 1. punkta komentāru. Pieejams: read.oecd-ilibrary.org*).

Izmantojot minēto paraugkonvenciju, valsts slēdz līgumus ar citām valstīm par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu. Finanšu ministrija ir apkopojusi informāciju par šādiem valsts noslēgtajiem līgumiem (*sk. Finanšu ministrijas publiskoto informāciju mājas lapā. Pieejama: fm.gov.lv*). Šādos līgumos nereti ir iekļauta norma, kas paredz līguma noteikumus Latvijas Republikā attiecināt uz nekustamā īpašuma nodokli. Turklāt viens no šādu starptautisko līgumu galvenajiem mērķiem ir tieši novērst diskrimināciju nodokļu

uzlikšanā. Tāpēc tajos tipiski ir iekļauta norma, saskaņā ar kuru valstis vienojas nepieļaut diskrimināciju pēc nodokļu maksātāja dalībvalsts pilsonības, t.i., ka uz līgumslēdzējas valsts pilsoņiem otrā līgumslēdzējā valstī neattiecas nodokļu uzlikšana vai ar to saistītas prasības, kas ir citādākas vai apgrūtināšākas nekā nodokļu uzlikšana vai ar to saistītās prasības, kuras tādos pašos apstākļos, jo īpaši sakarā ar rezidenci, attiecas vai var tikt attiecinātas uz šīs otras valsts pilsoņiem. Līdz ar to izskatāmajā lietā ir nepieciešams noskaidrot, vai Latvijas noslēgtie līgumi ar citām valstīm par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu attiecas arī uz nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanu. Turklāt, ņemot vērā valsts kompetenci slēgt šādus starptautiskos līgumus, ir jānoskaidro, vai pašvaldība, nosakot nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus konkrētu valstu pilsoņiem, ir rīkojusies likumā noteiktā pilnvarojuma ietvaros.

Tāpat izskatāmajā lietā ir nepieciešams pārbaudīt atšķirīgās attieksmes legītīmo mērķi, kā arī pašvaldības rīcības brīvību nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu noteikšanā. Pašvaldības rīcības brīvība ir atkarīga citstarp no tiesību jomas, kurā apstrīdētā norma ietilpst (*sk. sal. Satversmes tiesas 2013. gada 28. jūnija sprieduma lietā Nr. 2012-26-03 11. punkts*). Līdz ar to ir nepieciešams noskaidrot, kāds ir pašvaldības rīcības brīvības apjoms atkarībā no tā, vai apstrīdētā norma regulē sociālo tiesību vai nodokļu tiesību jomu.

6. Ņemot vērā minēto, lai veicinātu tiesas sēdes efektīvu norisi, Satversmes tiesa aicina institūciju, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības domi – sagatavot apsvērumus par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 91. pantam un sniegt atbildes uz šādiem jautājumiem:

1) Kādu juridisku apsvērumu dēļ pašvaldība ir secinājusi, ka tai ir kompetence apstrīdētajā normā paredzēt atšķirīgu attieksmi, pamatojoties uz personas pilsonību?

2) Vai pašvaldības noteiktie nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi ietilpst sociālās drošības jomas tiesiskajā regulējumā?

3) Vai, ņemot vērā, ka nepieciešamība taupīt pašvaldības budžeta līdzekļus nevar kalpot par legītīmu mērķi atšķirīgai attieksmei pret personām, kas atrodas vienādos un salīdzināmos apstākļos, ja nekustamā īpašuma nodokļa maksātāji neatkarīgi no to pilsonības, tiek atzīti par esošiem salīdzināmos apstākļos, atšķirīgajai attieksmei nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanā ir legītīms mērķis? Vai un kāpēc šādā gadījumā par atšķirīgās attieksmes legītīmo

mērķi būtu uzskatāma mājokļu iegādes veicināšana tikai vienai no salīdzināmos apstākļos esošajām personu grupām?

4) Vai un kā atbildes rakstā norādītie atšķirīgās attieksmes leģitīmie mērķi – Latvijas valsts starptautisko saistību izpilde un nodokļu maksātāju mudināšana iegūt Latvijas vai kādas citas valsts pilsonību, nodrošina vai veicina pašvaldības funkciju un uzdevumu izpildi?

5) Kāds ir pamatojums atbildes rakstā ietvertajam apgalvojumam, ka nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršana personām, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu vai Šveices Konfederācijas pilsoņi, vai Latvijas nepilsoņi, radīs vai veicinās spekulācijas ar nekustamo īpašumu cenām pašvaldības teritorijā?

6) Kāda fiskālā ietekme uz pašvaldības budžetu būtu nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanai personām, kuras nav apstrīdētajā normā noteiktie subjekti, proti, Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu, Šveices konfederācijas pilsoņi vai Latvijas nepilsoņi, bet citādi atbilst kādam no Saistošo noteikumu 6.-7.1.12. punktā noteiktajiem kritērijiem atvieglojuma saņemšanai?

7. Satversmes tiesas likuma 28. panta septītā daļa noteic, ka tiesas sēdē pēc lietas dalībnieku uzklaušanās, ja nepieciešams, tiek uzklauštas pieaicinātās personas. Ņemot vērā lēmumā minēto, par pieaicināto personu lietā atzīstama Saeima, Finanšu ministrija, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija un *Mg. iur.* Jānis Taukačs. Viedokļa sniegšanai minētās personas uzaicināmas uz tiesas sēdi ar lietas dalībnieku piedalīšanos, lūdzot izteikties par apstrīdētās normas atbilstību Satversmes 91. pantam, tai skaitā sniedzot atbildes uz šādiem jautājumiem:

7.1. Saeimai:

1) Vai likumā paredzētais pilnvarojums pašvaldībai noteikt atsevišķas nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju kategorijas, kurām piešķirami nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi, ietver pašvaldības tiesības noteikt nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus fiziskajām personām atkarībā no to pilsonības?

2) Kāds ir likuma “Par nekustamā īpašuma nodokli” 3.¹ panta pirmās daļas 1. punktā ietvertā objektīva grupējuma principa saturs? Vai atbilstoši objektīva grupējuma principam personas pilsonība ir uzskatāma par objektīvu kritēriju un vai tādējādi objektīva grupējuma princips pieļauj nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju grupēšanu atkarībā no viņu pilsonības?

3) Vai pašvaldības noteiktie nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi, ņemot vērā to mērķus, ir daļa no sociālās drošības sistēmas? Vai šādā gadījumā pašvaldībai ir tiesības nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus piešķirt personām atkarībā no viņu uzturēšanās pastāvīguma valstī? Vai prasība pēc personas uzturēšanās pastāvīguma valstī kā nosacījums nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu saņemšanai nodrošina vai veicina pašvaldības funkciju un uzdevumu izpildi?

4) Vai nekustamā īpašuma nodokļa piemērošana, kā arī likmju vai atvieglojumu noteikšana var būt atkarīga no nodokļa maksātāju klasifikācijas iekšzemes nodokļu maksātājos (rezidentos) un ārvalstu nodokļu maksātājos (nerezidentos)?

7.2. Finanšu ministrijai:

1) Vai Latvijai ir tiesības paredzēt atšķirīgu attieksmi nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piemērošanā pret OECD dalībvalstu pilsoņiem, kuri nav Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu vai Šveices konfederācijas pilsoņi?

2) Vai Latvijas noslēgtie divpusējie līgumi par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, kuros ietverts diskriminācijas aizliegums uz pilsonības pamata nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanā, liedz Latvijai un tās pašvaldībām izslēgt citu valstu pilsoņus, ar kurām Latvija noslēgusi šādus līgumus, no to personu loka, kuriem pienākas nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi?

3) Vai Latvijas valsts kompetence uzņemties starptautiskās saistības vienlīdzīgas attieksmes nodrošināšanā nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanā attiecībā pret citu valstu pilsoņiem izslēdz pašvaldības kompetenci regulēt to valstu valstspiederīgo loku, kuriem ir tiesības saņemt nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumus attiecīgajā pašvaldībā?

7.3. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai:

1) Vai ministrija nosūtīja Jūrmalas pilsētas pašvaldībai atzinumu par Saistošajiem noteikumiem vai Jūrmalas pilsētas domes 2015. gada 12. novembra saistošajiem noteikumiem Nr. 39 “Grozījumi Jūrmalas pilsētas pašvaldības 2012. gada 11. oktobra saistošajos noteikumos Nr. 37 “Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanas kārtību””? Vai ministrijai bija kādi iebildumi par minēto saistošo noteikumu tiesiskumu?

2) Vai arī citās pašvaldībās tiek noteiktas atšķirīgas nekustamā īpašuma nodokļa likmes vai atvieglojumi atkarībā no nekustamā īpašuma nodokļa

maksātāja pilsonības? Vai ministrija ir izteikusi iebildumus par šādiem saistošajiem noteikumiem?

7.4. *Mg. iur.* Jānim Taukačam:

1) Kāds ir likuma “Par nekustamā īpašuma nodokli” 3.¹ panta pirmās daļas 1. punktā ietvertā objektīva grupējuma principa saturs? Vai atbilstoši objektīva grupējuma principam personas pilsonība ir uzskatāma par objektīvu kritēriju un vai tādējādi objektīva grupējuma princips pieļauj nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju grupēšanu atkarībā no viņu pilsonības?

2) Vai ir pieļaujama atšķirīga attieksme nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanā, pamatojoties vienīgi uz personas pilsonību? Vai šāda attieksme ir pieļaujama, pamatojoties uz personas saikni ar valsti, proti, tās uzturēšanās pastāvīgumu valstī?

3) Vai Latvija var paredzēt atšķirīgu attieksmi nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piemērošanā pret OECD dalībvalstu pilsoņiem, kuri nav Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomiskās zonas valstu vai Šveices konfederācijas pilsoņi?

4) Vai Latvijas noslēgtie divpusējie līgumi par nodokļu dubultās uzlikšanas un nodokļu nemaksāšanas novēršanu, kuros ietverts diskriminācijas aizliegums uz pilsonības pamata nekustamā īpašuma nodokļa piemērošanā, liedz Latvijai un tās pašvaldībām izslēgt citu valstu pilsoņus, ar kurām Latvija noslēgusi šādus līgumus, no to personu loka, kuriem pienākas nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumi?

5) Vai nekustamā īpašuma nodokļa maksātāju aplikšana ar nekustamā īpašuma nodokli, kā arī nekustamā īpašuma nodokļa likmes vai atvieglojumi var būt atkarīgi no nodokļa maksātāju klasifikācijas iekšzemes nodokļu maksātājos (rezidentos) un ārvalstu nodokļu maksātājos (nerezidentos)? Vai un kādos gadījumos nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanā ir pamats paredzēt atšķirīgu attieksmi pret nerezidentiem?

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Satversmes tiesas likuma 26.-28.¹ pantu, Satversmes tiesa.

nolēma:

1. Turpināt lietas Nr. 2023-10-03 “Par Jūrmalas pilsētas domes 2012. gada 11. oktobra saistošo noteikumu Nr. 37 “Par nekustamā īpašuma nodokļa atvieglojumu piešķiršanas kārtību” 3. punkta atbilstību Latvijas Republikas

Satversmes 91. pantam” izskatīšanu pēc būtības tiesas sēdē ar lietas dalībnieku piedalīšanos 2024. gada 4. jūnijā plkst. 10.00 Satversmes tiesas sēžu zālē (Rīgā, Jura Alunāna ielā 1).

2. Aicināt uz tiesas sēdi:

1) institūcijas, kas izdevusi apstrīdēto aktu, – Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības – pārstāvi;

2) pieaicinātās personas:

a) Saeimas pārstāvi;

b) Finanšu ministrijas pārstāvi;

c) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas pārstāvi;

d) *Mg. iur.* Jāni Taukaču.

3. Nosūtīt lietas dalībniekiem šā lēmuma kopiju.

4. Nosūtīt Saeimai, Finanšu ministrijai, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai un *Mg. iur.* Jānim Taukačam šā lēmuma, pieteikuma Nr. 37/2023 un Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības atbildes raksta lietā Nr. 2023-10-03 kopijas.

Lēmums nav pārsūdzams.

Tiesas sēdes priekšsēdētājs

Aldis Laviņš